

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXVIII. Qua ratione hæc sapientia secreta, sit etiam scala,
demonstratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

nem animas, illasque in sapientia sua perficit, quæ hoc loco per nubes designantur. Manifestè itaque patet contemplationem istam quæ ad Deum deducit animam, esse sapientiam arcanam.

CAPVT XXVIII.

Qua ratione hæc sapientia secreta, sit etiam scala, demonstratur.

Reliquum est, ut iam secundum videamus, qua ratione videlicet, hæc arcanam sapientia, sit etiam scala. Ad quod propositum sciendum est, multas ob causas posse nos hanc arcanam sapientiam appellare scalam. Primum, quia quemadmodum scalis conscendimus & ad diripiendos thesauros arcibus inclusos penetramus: sic etiam per hæc arcanam contemplationem, licet rei huius ignoretur modus, ad cognoscenda possidendaque cælestia bona & thesauros acquirendos conscendit anima. Quam rem aptè exprimit Regius Prophetia David quando ait: *Beatus vir, cuius est auxilium abs te, ascensiones in corde suo disposuit, in valle lachrymarum, in loco quem posuit: Et enim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem; (veluti de gradu in gradum) videbitur Deus Deorum in Sion, qui est arcis Sion thesaurus, hoc est, æterna beatitudo.*

Possumus etiam contemplationem hæc appellare scalam, quia sicuti in scala iisdem gradus ad ascendendum deseruiunt, & ad descendendum: ad eundem quoque modum hæc contemplatio arcana, iisdem ipsis communicationibus quas animæ confert; & quibus eam in Deum subleuat, etiam eam in seipsa deprimit & humiliat. Si quidem communicationes, quæ à Deo reuera promanant, hæc præditæ sunt pro-

prietate, ut simul & semel, humiliant & subleuant animam. In hoc quippe itinere descendere, ascendere est, & ascendere descendere: hic enim; *Qui se humiliaverit exaltabitur, & qui se exaltauerit humiliabitur.* Et præterquam quod ipsa humilitatis virtus celsitudo est, & sublimitas, solet Deus ad exercendam in virtute hac animam, facere illam per scalam hanc ascendere, ut descendat, & facere illam descendere, ut ascendat. Ut hac ratione impleatur id quod Sapiens ait. *Antequam coneratur, exaltatur cor: & antequam glorificetur, humiliatur.*

Ex hac quoque scalarum proprietate, optimè anima ducere poterit anima, si attentius considerare voluerit (ut nunc id quod spirituale est, & quod minime tenetur prætermittam) quot varietatibus & inæqualitatibus in hoc itinere subiecta sit, & qua ratione spirituali, qua perfruita est prosperitati, aliqua confestim tempestas & afflictio succedat, ita ut tranquillitas illa idcirco ei videatur collata, ut præpararetur roborareturque ad præsentem afflictionem sustinendam; quemadmodum etiam calamitati illi tempestatiue turbis rerum affluentia & tranquillitas succedit, ita ut videatur animæ, quod ad lætum illud festum ipsi celebrandum, in mæsta illa fuerit vigilia seu ieiunio prius collocata. Atque hic est ordinatus status contemplationis stylus & exercitium; ut nimirum donec ad quietum perueniat statum, nunquam in eodem permaneat statu, sed ascendat semper & descendat. Cuius rei ea ratio, quia cum perfectionis status qui in perfecto Dei amore sui- que ipsius contemptu consistit, abique duabus istis partibus Dei videlicet ac sui- ipsius notitia stare nequeat; debet necessario prius in utraque exerceri anima, dum etiam vnã degustandam præbent hoc-

Hæc arcanam sapientiam dicitur scala, quia per eam ad cælestes thesauros conscendit anima. Psal. 83, 6.

hocque modo in sublime eam subleuant, iam verò alterius experimentum capere faciunt, hacque ratione eam humiliant, & deprimunt; donec perfectis iam habitibus comparatis, ascensus descensusque cessent, postquam ad exoptatum peruenit terminum; iamque vnionem cum Deo, qui in huius scälæ summitate reperitur, cui etiam hæc scälæ innititur & adhæret, fuerit adepti. Hæc enim contemplationis scälæ, quæ (sicuti diximus) à Deo derivatur, per illam scälam quam dormiens conspexit Iacob expressa figurataque fuit, per quam ascendebant & descendebant Angeli à Deo ad hominem, & ab homine ad Deum, qui summitati scälæ innitebatur, Angelos quoque Dei ascendentes & descendentes per eam, & Dominum inmixtum scälæ. Quæ omnia asserunt diuina literæ noctu acta fuisse, & Iacob dormiente, vt intelligamus quam arcanum, quamque ab omni humana intelligentia diuersum sit hoc iter & ad Deum ascensus. Quæ res vel inde optimè apparet, quoniam vt plurimum id quod est maioris pro anima emolumenti, (cuiusmodi est seipsam amittere & annihilare) detentius sibi esse arbitratur: id verò quod minoris est momenti, (sicuti est consolationem suam & gustum reperire in quo iacturam potius patitur, quam lucrum consequitur) sibi melius ac salubrius esse existimat.

Sed magis nunc proprie, substantialiterque de ista contemplatione secreta loquendo, affirmare possumus, præcipuam causam & proprietatem ob quam hoc loco dicitur scälæ esse, quis contemplatio, est scientia amoris, quæ est Dei notitia infusa, amorosa, & quæ illustrat simul & amore inflamat animam, donec eam gradatim ad Deum creatorem suum subleuet. Solus siquidem amor

est ille, qui animam Deo copulat. Quamobrem vt hoc liquidius constet, adnotabimus hoc loco diuina huius scälæ gradus, enumerando breuiter indicia & effectus cuiuslibet ipsorum, vt hinc conijcere valeat anima, in quoniam illorum versetur, & propterea cum sanctis, Bernardo & Thoma illos per suos effectus distinguemus; nam eos vt in se sunt pernoscere, cum hæc amoris scälæ adeo sit arcana, vt solus Deus sit ille qui eam metitur & ponderat; naturali via impossibile est.

CAPVT XIX.

Decem scälæ mystica amoris diuini gradus, secundum SS. Bernardi & Thoma doctrinam, explicari incipiunt. Quorum primi quinque proponuntur.

Dicamus ergo, gradus scälæ istius amoris, per quos gradatim ad **DEVM** conscendit anima esse decem. Primus amoris gradus facit vtiliter infirmari animam. In hoc gradu constituta sponsa loquitur cum ait: *Adiuuro vos filia Ierusalem si inueneris dilectum meum, vt nuncieris ei quia amore langueo.* At infirmitas hæc non est ad mortem: sed pro gloria **DEI**, in ipsa quippe deficit anima peccato, vniuersisque rebus, quæ **DEVS** non sunt, idque ipsius **DEI** amore, quemadmodum testatur David dicens. *Defecit spiritus meus* (hoc est, omnium rerum creatarum inuitu in salutare tuum, vt alio in loco ait: *Defecit in salutare tuum anima mea.*) Sicuti enim ægrotus vniuersorum ædulorum appetitū gustumque amittit, & pristinū colorem deperdit: ita etiam in isto amoris gradu perdit anima

Primus amoris gradus facit vtiliter infirmari.
Cant. 5. 8.

Ps. 142. 7.
Ps. 118. 37.

K k 2 gustura

B.
Linnis
Cruce

vera
istica
NVI
124